

Sygn. akt III Ca 1112/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik (spr.)

Sędziowie: SO Anna Hajda

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 sierpnia 2015 r.

sprawy z wniosku Gminy R.

z udziałem H. Z. (1) i H. Z. (2)

o wpis

na skutek apelacji uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt Dz.Kw GL1S/00001617/15

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić solidarnie od uczestników postępowania na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Tomasz Pawlik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 1112/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca domagał się wpisu w księdze wieczystej (...) hipoteki przymusowej do kwoty 546.715, 50 zł na swoją rzecz. Do wniosku dołączył decyzje administracyjne wydane przez Prezydenta Miasta R. ustalające wysokość podatku od nieruchomości za lata 2007-2010 wraz z dowodami ich doręczenia uczestnikom postępowania – współużytkownikom wieczystym nieruchomości na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej.

Wpisem z 27.02.2015 r. referendarz sądowy uwzględnił wniosek w całości.

Skargę(nazwaną apelacją) od tego wpisu wniósł uczestnik postępowania. Skarżący kwestionował istnienie zaległości podatkowej. Ponadto zarzucił, że postępowanie dotyczące podatku od nieruchomości za lata 2007-2010 zostało wznowione. Podniósł też, że suma hipoteki jest zawyżona.

Po rozpoznaniu opisanej skargi Sąd Rejonowy, zaskarżonym postanowieniem, uchylił zaskarżony wpis w części tj. w zakresie kwoty 214 510, 50 zł i w tej części wniosek oddalił.

Sąd ten ocenił, że dołączone do wniosku nieostateczne decyzje administracyjne dotyczące wymiaru podatku od nieruchomości mogły stanowić generalnie podstawę wpisu hipoteki przymusowej na rzecz wnioskodawcy. Wskazał w tym zakresie na treść art.110 ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz art.35 § 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa. Odnosząc się natomiast do kwestii wysokości sumy hipoteki zauważył, że w tym zakresie zastosowanie znajduje art.110¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece w części w jakiej mowa o dokumencie, z którego nie wynika suma hipoteki. W rozpatrywanej sprawie wierzyciel, dysponujący takim właśnie dokumentem, mógł zatem żądać skutecznie wpisu hipoteki o sumie, która nie przewyższa więcej niż o połowę wysokość zabezpieczonej wierzytelności wraz z roszczeniami o świadczenia uboczne określonymi w dokumencie będącym podstawą wpisu hipoteki. W decyzjach administracyjnych będących podstawą wpisu wynika, że należności główna z tytułu zobowiązań podatkowych wynosi 221 447 zł, brak w nich natomiast wskazania należnych odsetek (mowa o nich jedynie w pouczeniu do decyzji). W tej sytuacji zasadne było jedynie żądanie wpisu hipoteki do kwoty 332. 205 (150 % należności głównej), a w pozostałej części wniosek należało oddalić.

Zaskarżone postanowienie wydano w oparciu o art.518¹ § 3 k.p.c. w związku z art.626⁹ i art.626⁸ § 2 k.p.c..

W apelacji od opisanego postanowienia (nazwanej zażaleniem) uczestnicy postępowania domagali się jego uchylenia. Skarżący zarzucili Sądowi Rejonowego, że rozpoznał ich apelację od wpisu referendarza sądowego, zamiast przekazać sprawę Sądowi II Instancji. Nadto podkreślili, że decyzje wymiarowe nie są ostateczne, a toczące się od ponad 4 lat wznowione postępowanie podatkowe nie zostało zakończone. W tej sytuacji, ich zdaniem, wniosek wierzyciela jest przedwczesny i nieudokumentowany, gdyż nie można dokonać wpisu hipoteki na wartości hipotetyczne.

Do pisma procesowego z 16.07.2015 skarżący dołączyli ponadto plik kserokopii dokumentów, z których wynika, że Prezydent Miasta R. odmówił wznowienia postępowania w sprawie wydanych decyzji dotyczących podatku od nieruchomości, a skarżący wnieśli od tego rozstrzygnięcia odwołanie od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w

Wnioskodawcy domagał się oddalenia apelacji i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego. W odpowiedzi na apelację podkreślił, że podstawą wpisu hipoteki przymusowej na zabezpieczenie należności podatkowych jest doręczona podatnikowi decyzja administracyjna ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego, chociażby nie była ostateczna. Aprobował rozważania i ustalenia Sądu Rejonowego dotyczące dopuszczalnej wysokości sumy hipoteki.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Na wpis dokonany przez referendarza sądowego w księdze wieczystej przysługuje skarga (art.398²² w zw. z art.518¹ k.p.c.). Zgodnie natomiast z art.130 § 1 zdanie drugie k.p.c. mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. W tej sytuacji nie było żadnych przeszkód aby „apelację” skarżących od wpisu hipoteki dokonanego przez referendarza sądowego rozpoznać we właściwym trybie, czyli jako skargę. Nie mogli się natomiast skarżący skutecznie domagać, aby ich pismo procesowe nazwane apelacją, a będące w rzeczywistości skargą zostało przedstawione do rozpoznania sądowi wyższej instancji. Zarzut dotyczący rzekomego rozpoznania przez Sąd Rejonowy apelacji okazał się zatem oczywiście bezzasadny.

Podstawę wpisu hipoteki przymusowej ustanowionej w celu zabezpieczenia należności podatkowych stanowi również doręczona zobowiązanemu decyzja administracyjna ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego, chociażby była nieostateczna (art.35 § 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa w związku z art.110 pkt 3 ustawy o księgach wieczystych i hipotece). Wnioskodawca dołączył do wniosku decyzje administracyjne wydane przez Prezydenta Miasta R. ustalające wysokość należnego od uczestników postępowania podatku od nieruchomości za lata 2007-2010 wraz z dowodami ich doręczenia. Tym samym spełniona została generalnie przesłanka wpisu hipoteki przymusowej. Bez znaczenia jest natomiast niekwestionowana okoliczność zainicjowania przez skarżących postępowania administracyjnego mającego na celu wzruszenie decyzji będących podstawą wpisu,

skoro dotychczas decyzje te nie zostały wyeliminowane z obrotu prawnego. Oczywistym jest także, że w postępowaniu wieczystoksięgowym nie było możliwe i dopuszczalne badania prawidłowości tych decyzji, a zatem i dokonywanie ustaleń w sprzeczności z ich treścią, że zobowiązanie podatkowe nie istnieje.

Zakres ustanowionego ostatecznie zabezpieczenia odpowiada regulacji z art.110¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece. W apelacji nie zaprezentowano jakichkolwiek argumentów, które podważałyby wyliczenia Sądu I instancji dokonane w oparciu o ten przepis i treść dokumentów będących podstawą wpisu. Skarżący zdają się w rzeczywistości negować możliwość wpisu hipoteki przymusowej na kwotę przewyższającą należność główną. Stanowisko takie nie może być jednak uwzględnione skoro pozostaje ono w sprzeczności z treścią art.110¹ wskazanej ustawy.

Z tych wszystkich względów, gdy apelacja okazała się bezzasadna, na podstawie art.385 w zw. z art.13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.520 § 3 k.p.c., skoro interesy wnioskodawcy i uczestników postępowania w postępowaniu odwoławczym były sprzeczne, a apelacja uczestników została oddalona. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy określona została przy zastosowaniu § 7 pkt 5 w zw. z § 12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR (del.) M. Majewska-Lewandowska SSO T. Pawlik (spr.) SSO A. Hajda